

ΑΝΥΤΕ

XV

Κύπριδος οὔτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνα
 αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὄρην πέλαγος,
 ὄφρα φίλον ναύτησι τελῆ πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
 δειμαίνῃ λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

735 287

XVI

ἴζε' ἅπας ὑπὸ καλὰ δάφνας εὐθαλέα φύλλα
 ὠραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἀδὺ πόμα,
 ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
 ἀμπαύσης πνοιᾷ τυπτόμενα Ζεφύρου.

740 047

XVII

Ἐρμᾶς τᾶδ' ἔστακα παρ' ὄρχατον ἀνεμόεντα
 ἐν τριόδοις πολιᾶς ἐγγύθεν αἰόνος,
 ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο,
 ψυχρὸν δ' ἀχραῆς κράνα ὑπαιθα χέει.

745 247

XVIII

ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον
 (ἀδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις)
 πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὰν πίε, δὴ γὰρ ὀδίταις
 ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

746 047